

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.34. S. Thomæ Aquanatis initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Secul. XIII. simæ authoritatis ac fidei tabulis confi-
A.C. 1256. gnata.

§. XXXIV.

S. Thomæ Aquinatis initia.

Sanctus Thomas Aquinas, cujus hic men-
 tio injecta est, sub annum 1225 in lu-
 cem editus originem suam retulit nobi-
 lissimam ad familiam jam inde ab anno
 996 cognitam. Aquinum Campaniæ
 Neapolitano in regno parva quædam urbs
 est, cujus tunc Comes Landolphus com-
 plures habens liberos hunc Thomam fi-
 liolum suum quinquennem informandum
 litteris, & in disciplina monastica educan-
 dum in montem Cassinum misit, eum ibi
 posse aliquando Abbatem fieri sperans.
 Posthæc Landolphus de consilio Præsu-
 lis Cassinensis Thomam adolescentem
 Neapolim misit, ubi Grammaticam iste,
 ac logicam sub Professore Martino, phy-
 sicam sub Petro Hibernico didicit. Erat
 is, ut legimus, primus Rector hujus Uni-
 versitatis ab Imperatore Friderico recens
 conditæ. Ibi Thomas suam ad scientias
 habilitatem monstrare cœperat, cum sa-
 cræ Prædicatorum familiæ in Neapoli-
 tano S. Dominici cœnobio nomen dedit
 anno 1243, ingratis parentum Ordinis
 paupertatem dedignantium: & matre sua
 Neapolim se quæsitum profecta, Romam
 primum,

Boll. to. 6.
p. 657.
Echard.
sum. vine.
p. 212 p. 218.

Boll. p. 660.

Sup. lib. 79.
§. 30.

primum, dein Parisios a Dominicanis est missus.

Sæcul. XIII.
A. C. 1256.

Sed cum in via prope Aquas Tarinas five Aculam ad fontem quiesceret, fratres eum sui ex insidiis captum dimissis quatuor Dominicanis itineris comitibus in arcem Rupis Siccæ patris ditioni subditam duxere, ibique per annum circiter in custodia detinebant. Tentabant eum pluribus modis, ut Ordinem S. Dominici defereret. Lacerari vestem ejus jusserant. At retentis frustis se tegebat potius, quam aliam sumebat. In cubiculum ejus puellam immiserant elegantia formæ, cultu corporis, faceto ingenio, & blandiendi artibus ad fascinandos oculos animumque idoneam. Sed in camino titione arrepto miseram indignans pepulit. Tum per illius acumen formata in muro cruce prostratus humi a Deo donum virginitatis petiit, quam reipsa per omnem vitam suam servavit incolumem. Hoc in castro captivus uni e sororibus suis persuasit, ut res fluxas abdicaret. Quæ Benedictinarum Virginum institutum complexa in Capuano S. Mariæ coenobio Antistita evasit. Eodem in carcere & totum codicem sacrum, & opus Magistri sententiarum legit, & tractatum sophismatum Aristotelis discussit. Tandem, cum mater eum sua noctu e fenestra per funem demitti passa esset quasi rei nescia, expectatum

Sæcul. XIII. tum Dominicani Neapolim reduxerunt
A.C. 1256. anno 1244.

Echard.
P. 213. 227.

Inde mox Romam missus ad quartum Ordinis Magistrum Generalem Joannem Teutonicum tunc in Franciam ire parantem, & ab eo Parisios, dein protinus Coloniam Agrippinam ductus, ibi Theologiæ studium impendit suum sub Alberto postea per cognomen Magni clarissimo. Cum præ solerti attentione acerrimaque meditatione sua continuum teneret silentium, socii stupidum rati, bovem mutum vocabant. Sed Albertus Thomæ perspicacia brevi agnita dixit, progressu temporis fore, ut doctis hujus bovis mugitibus totus terrarum orbis perfonet.

Boll. p. 662.
n. 13.

P. 231.

Festo Pentecostes die an. 1245 generalibus Ordinis comitiis Coloniae celebratis Albertus ad docendum Parisios & Thomas cum eo missus. Confecto curriculo suo cooptatus in Doctorum classem Albertus an. 1248 cum Coloniam rediret, sequentem rursus Thomam habuit. Illic diu commorans docebat magna cum fama. At Thomas Parisios reversus & an. 1253 ibi prima donatus laurea librum sententiarum explicare coepit sub Fratre Eilia Bruneto Doctoris munus obeunte. Anno 1254 honores a Doctorum dignitate proximos nancisci debebat, & lectiones suas tanquam Professor continuare. Sed

Sed Universitatem inter ac Dominicanos Secul. XIII.
 orta diffidia illius gradum retardabant. A.C. 1256.

Quem tamen mense Februario 1256 assecutus cum esset, per Universitatem illi non licuit facere suum principium seu actum necessarium, ut solenni ritu Doctor crearetur. Tum jubente Humberto Romanensi quinto Ordinis Magistro Generali profectus in Italiam se Anagniam ad summum Pontificem contulit, ubi Albertus Magnus jam anni spatio, & S. Bonaventura aderant. Cuncti tres illic Ordines suos contra Guilielmum de Sancto Amore defendere conabantur ac efficere, ut ejus liber de periculis novissimorum temporum damnaretur.

p. 252.

p. 215.

§. XXXV.

*Liber Evangelium Æternum dictus
 condemnatur.*

Contrario Universitatis oratores urgebant damnationem *Evangelii æterni*, quod Joanni Parmensi tribuebatur; & odium libri non in solos Fratres Minores, quorum Minister Generalis fuerat, sed in omnes Religiosos Mendicantes conferebant. Igitur Papa Alexander librum non posse non damnari videns caute voluit, ut Cardinales Hugo a Sancto Charo, ac

Matth. Par.
 p. 806. 807.

Episcopus Messanensis, ambo Ordinis Prædicatorum illum clam condemnarent, cu-